

רבי'ה

מיד זועלן מאכן

**א שטארקע
מהפיכה**

אין די חבורות...

[/ten.swenvelserb.www//:sptth](http://ten.swenvelserb.www//:sptth)

צו השעה: א שטארקע מהפיכה אין די חבורות!

ומה קרה עכשיו?

/ten.swenveit www.veit.com

קינדערלאך! החזיקו עצמכם יחד. האספו, התחזקו יחד, התעוררו בצוותא והמשיכו את האור הגדול הלאה לכם ולדורות הבאים עד משיח צדקנו.

כמעשהו בראשונה כך מעשהו בשנייה, בגיליון הנוכחי תחזינה עיניכם מישרים, גודל מעלת החבורה, כל הפרטים על המהפיכה הגדולה בחבורות האברכים בסייעתא דשמיא ועל הכינוס הגדול בשבוע הבעל"ט. היכוננו!

איחוד האברכים

ב"ה קיבלנו המון תגובות ומשוב חם מהציבור. דער עולם וויל א אמת'ע מהפיכה אין די חבורות...

ושלא יישמע ח"ו שכאילו רבינו התחיל לדבר איתנו יום - יום, ב"ה אנו אנשים בריאים ואין לנו עסק בחזיונות... רק מה, רבינו כבר מדבר איתנו יותר ממאתיים שנה, יום יום.

בכל תורה בליקו"מ, בכל שיחה, בכל דיבור, בכל מעשה - רבינו מדבר, מעורר, מחזק, תובע. כבחיים חיותו ממש... וזה הצוואה שהשאייר לנו לשעה ולדורות.

יפה כוחה של זעקה אחת אמיתית וכנה מעומק הלב לבצע את המהפכה הכי גדולה.

הכל החל בהודעה טלפונית רותחת מעומק הלב שהשאייר אחד מראשי החבורות של "חבורות הבחורים"....

"הארציגע חברים! ב"ה ליל שישי של פתיחת הזמן היה גדוש במאות בחורי חמד, הייתה התעוררות מיוחדת בעת הניגונים, הבחורים יצאו משולהבים לאחר החבורות, היה שם משהו מרומם, דעם רעב'ן זאך פלאקארט...

אבל מה יהיה עם חבורות האברכים? לאברכים זה ממש בחינת פיקוח נפש בלי חבורות, ישנם עשרות אברכים שנשרו מהחבורות כי לא מצאו את מקומם, ישנם אברכים צעירים שלא משתתפים בחבורות...

ומה יהיה עם הפייעריל? הרי זו הדרך היחידה להמשיך את מורשתו של הנחל נובע לדורות. ומה יגרע חלקם של אלו שכר עברו את שנות הבחורות והישיבה, האם עליהם אין אנו צריכים לדאוג, להעמיד להם חבורות, שיוכלו להמשיך להתחמם לאורו של רביה"ק?

דברים שיצאו מלב טהור ושיקפו את המציאות העגומה חדרו לכמה אברכים, שהרגישו שרביה"ק מדבר אליהם וכביכול תובע מהם:

תעשו מהפכה! תעשו הכל שהמציאות הזאת תשתנה; שכל אחד ימצא את מקומו בחבורה השייכת לליבו, שכל אחד מאנשי יוכל מידי שבוע בשבוע להתאסף עם חברים מאנ"ש להתחזק ולהתעורר יחדיו בעבודת ה'. כי זה הדרך שכולכם תהיו אנשים כשרים כמו שרצייתי.

וכה התחממו הלבבות, התאחדו הפעולות וההחלטה הגיעה - יוצאים למהפיכה! הייליגער רבי, מיר וועלן מאכן א שטארקע מהפיכה אין דיניע חבורות...

קו איחוד האברכים בית שמש

02.5807.949

קו איחוד האברכים ירושלים

074.796.1081

(להתחברות פנה לנציג שלך.)

קו מזרשת הנחל

02.502.63.43

לכל שאלה

לנציג האישי שלך!

הקהילו חבורות בונים

על סיפור התייסדות החבורות בדור הקודם

שנת תש"ב

היה מי שיארגן את החבורות הללו, ולכן נלכדו ברשתם המר כמה מיקירי אנ"ש, ואילו האחרים שכן זכו לעמוד בניסיון היה ממש בנס אחרי שעברו ניסיונות קשים ומרס, נקל להבין איך היה נראה המצב אלמלא היה מי שיארגן חבורות נוער של אנ"ש.

שנות תש"י - תש"ב

כלל ישראל עדיין לא התאוששו מהשוואה האיומה שאך זה עתה הגיעה אל קיצה, המיתות המשונות

חסידי ברסלב בירושלים מונים כמה מנינים בודדים, אשר יחדיו מהווים גרעין להקמת בית הכנסת על שם הצדיק, בימים אלו רוחות זרות נשבו ברחובות קריה פלוגות האצ"ל והלח"י ההגנה ודומיהם ונלכדו ברשתם הרבה מיקירי הקהילות, אשר כמעט אין בית אשר אין שם מת, בקהילות ירושלים הוקמו חבורות להצלת הנוער ועל ידי כך ניצלו רבים מניסיון מר זה, לצערנו הצליחו הללו לחדור גם בין אנ"ש, משום שאצל אנ"ש באותם ימים לא

נובע מקור חכמה. אמנם חבורות קבועות עדיין לא היו להם עד שקם האברך הצעיר אשר לימים נודע כהרה"ח הגר"מ שכטר שליט"א, שהחל לארגן חבורות לצעירי אנ"ש, והיה מדבר לפניהם מדברי רביה"ק, מתי מעט היו אלו שהשתתפו בחבורות באלו הימים. למרבה האירוניה, אלו אשר למדו בישיבות בריחוק מקום אשר לא זכו להימנות על המשתתפים הקבועים נתרחקו במשך השנים מהדרך של רביה"ק וכהיום צאצאיהם ממלאים את הפארנצ'עס בכל מיני חסידויות אחרות.

שנות תש"כ - תש"מ

זקני אנ"ש שחיו באותם הימים אשר הבינו שעתידים של חסידי ברסלב תלויה אך ורק בהתאספם יחד בחבורות, החלו לעודד פעילות בקרב הצעירים ונתמו לכך הרה"ח ר' נחמן ישראל בורשטיין זצ"ל שאירגן אז את חבורות הנערים, וכמסופר למעלה ערך יבלחט"א הגר"מ שכטר חבורות לבחורים, וכן איתו עימו הרה"ח ר' אברהם נחמן שמחה ויניצהנדלר זצ"ל.

לאחר מכן אירגן הרה"ח ר' משה גדליה אנשין זצ"ל חבורות הנערים וכן התקיימו חבורות בבית הרה"ח ר' גדליה קעניג זצ"ל בביתו ובתו ויטנברג, וכן נערכו סעודות מלווה מלכה בבית הרה"ח ר' ישראל נחמן אנשין זצ"ל, ויצאו בצוותא לשדה עם הרה"ח ר' יעקב גדליה תפילינסקי זצ"ל, חבורת פחד יצחק בשערי חסד עם יבלחט"א הרה"ח ר' יצחק אנשין והרה"ח ר' נטע רוזנטל, ובשנים לאחר מכן התקיימו החבורות בבית הרה"ח ר' נתן ליברמנטש שליט"א שאירגן אז הרה"ח ר' אברהם מרדכי פלברבוים זצ"ל. כל אלו העמידו דורות דורות של חסידי ברסלב החיים איתנו יחד,

סיבות אחרות, ומידי שבוע ישנם עדיין אברכים שמתלבטים האם להטריח את עצמם ללכת לחבורה או לא, הצד השווה שבהם שעדיין לא הבינו את הצורך החיוני וההכרחי שבדבר, אך אנו צריכים להשכיל ולראות מכל הנ"ל, שהחבורה היא הערובה היחידה לזכות להמשיך להידבק לאורו של רביה"ק, והיא הערובה היחידה להמשך עתיד חינוך צאצאינו, על כן נתעורר כולנו יחד לבל נישן ימינו ושנותינו ונחיה חיי עולם בקדושת רבינו.

והכניס בהם הדעת הקדוש כמסורה לנו מדור דור, ובזכות חבורות אלו גם נתקרבו עוד רבים וזכו להידבק באילן החיים.

חורף תשפ"ד

ב"ה מורשת הנחל מארגנים חבורות בירושלים בית שמש הן לבחורים והן לאברכים, אך למרות זאת ישנם כאלו שעדיין לא רואים את ההשתתפות בחבורות כצורך חיוני לחייהם, אלו מחמת סיבות של זמן ואלו מחמת

האברכים מוסרי נפש מירושלים ובית שמש יחד כשגם מהעיר הרחוקה הר יונה הגיע הדרישה להתחבר לרוח ההתחדשות אחרי ששמע הבשורה הגדולה הגיעה לאזניהם. המפכה החדשה יכלול בתוכו, לפתוח חבורות חדשות שיתאימו לכל אחד ואחד, כולל בלשון הקודש, במטרה אחת שלא יישאר אברך אחד שאינו נמנה על אחד מהחבורות השבועיות, וינסו להתאים לכל אחד את החבורה השייכת לליבו, וגם יוסיפו להדליק את שלהבת אש הקודש בדמות שלל פעילויות לכלל האברכים, למען יתחזקו ללכת בדרך רבינו הקדוש.

כצעד ראשון הוחלט על כינוס לצדיקים גדול ומרשים שתתקיים בשבוע הקרוב ביום שלישי, בו יבואו כלל האברכים יחד להתחזק בעבודה הגדולה שבגדולת אשר כל תקוותינו ותכליתנו תלויה בו, החיוב של כל אחד להתקבץ ולהתחבר עם אנשי שלומינו, כשהמינימום הוא חבורה שבועית. כשממש תצא בשורת הגאולה ותובער כל הגולה כמדורת אש קודש, אשר תמשך ותבוער יותר ויותר עדי נחזה בביאת ינון צדק.

מיותר ומגוחך לדבר מנקודה זו אבל עקב שבכל זאת בדור של שקר אנו נמצאים, בו כל דבר שאומרים מתכוונים בכלל למשהו אחר, וכל אמרה של משהו מיועדת לבטא משמעות אחרת לחלוטין אין ברירה כי אם לומר במירוש, לא! זה לא עוד תרגיל של מגבית או משהו אחר, לא בעתיד הקרוב וגם לא בעתיד הרחוק ביותר.

תכלית הכינוס היא אחת ויחידה לעורר מחדש את לבבנו להתדבק באור נשמת רוח אפינו משיח ה' רבינו הקדוש ללכת בדרכיו המאירים ולקיים את עצותיו באהבת ודיבוק חברים לקבל ולהתעורר אחד מחברו אז נוכל להמשיך עלינו את רוחו הקדושה וטוב לנו כל הימים, אמן ואמן.

מהפיכה על מה ולמה? סיפורה של חבורת האברכים שע"י מורשת הנחל

לעולמי עד ולנצח נצחים, כל חבורה, כל התחזקות, כל כינוס, סעודת ראש חודש וכו' וכו' הכל ספור וגנוז באוצרות רבינו הקדוש.

שנת תשפ"ד פתחה את שעריה. העולם כולו התבלבל והתערבב עד היסוד. בתוך כל זה פתחה גם חבורות האברכים את השנה החדשה עם החבורות השונות המתקיימים כבר כמה שנים, אך בתוך כל המבול כשהכל מהופך ומבלבל התעוררו אנשי הצדיק, הייתכן? בדבר היסודי כל כך שוררת עזובה רבה??? חבורות האברכים הרי הם הארובה היחידה להמשיך עלינו את אורו של רבינו הקדוש, איך ייתכן שדווקא בדבר גורלי כל כך גדול הרפיון עד למאד? וכי איך נוכל לומר ידיו לא שפכו את הדם הזה, אחרי שלא פעלנו לבסס ולחזק את החבורות להעמידה על תילה.

וכך עם רצונות בוערים התעוררו אברכים יקרים ברי לבב, וארגנו מיד אסיפת חירום דחופה ביותר, בו באו והתקבצו הרבה אברכים שדבר רבינו בוערת בקרבם לטכס עצות כדת מה לעשות, ולעורר את אנשי שלומינו לקום ולהתעורר משינת הזמן, לאזור כגבור חלצינו, לחדש את ימינו בהתקבצות יחד באהבה ודיבוק חברים, במקום הוחלט להתאגד יחדיו

החברים יחד לעסוק בעבודת ה'. אי אפשר לקבל את האור הגדול הזה את אור הגאולה את ההשגות הנוראות שרבינו רוצה להנחילנו כי אם על ידי שנאחז את עצמנו יחד עם החברים אנשי שלומינו המקורבים לצדיק.

לשם מטרה יחידה זו הוקמה חבורות האברכים מורשת הנחל, האברכים שהקימו את חבורות האברכים במסירות נפש, לא מרוויחים על זה לא כבוד ולא שום הנאה גשמית, ולכאורה גם לא יקבלו בעתיד הרחוק אחד מהדברים הנ"ל, מטרה וסיבה אחת הביאה אותם לקפוץ לתוך המים, להתמסר בכל נפשם ומאודם במסירות נפש בל יתואר לארגן את חבורות האברכים, לזכות את אנשי שלומינו לקיים את החלק היסודי והבסיסי ביותר אצל כל חסידי ברסלב בכל זורתיהם, להתקבץ יחד ולהחזיק את עצמנו יחדיו להאיר אחד לחברו את הנקודה שלו.

שנים על גבי שנים עברו בהם ידעה חבורות האברכים הרבה עליות ופעילויות שונות, גם מעברים וירידות שונות ידעה חבורות האברכים, אך לא, חבורות האברכים לא ידעה מעולם ירידות, כי כשפועלים בשביל האמת אין כזה מושג ירידות, כל מה שחוטפים הרי הוא רווח נצחי הנשאר קיים

מעיקרי היסודות אצל רבינו הקדוש, הוא ההתחברות יחד לעבודת ה', להתקבץ יחדיו אנשי הצדיק, להתחזק יחדיו ללכת בדרכיו, ולקבל דין מן דין. בתורה ל"ג מציב רבינו הקדוש, את הדבר כאחד משלושת השלבים ההכרחיים ביותר בכדי לקבל את אור הצדיק, וכך הנהיג רבינו הק' ויסד את דרכו וענייניו בעולם, החל משיחות מפורשות של רבינו בעצמו לצאן מרעיתו אנשי שלומינו שעוד זכו לחזות בעיניהם הגשמיות בנועם זיו הדרת קדשו, תורות שלימות בליקוטי מוהר"ן אותם הוריד רבינו הקדוש מרום גבהי מרומים, ממקומות ששום צדיק עוד לא לקח תורה משם, אשר מבארים את הסודות הנוראות שנעשים על ידי שתלמידי הצדיק מתכנסים יחד לדבר בעבודת ה' בהתקשרות אל הצדיק האמת.

הלכות שלמות וגדושות בליקוטי הלכות בו יורד מורינו הגדול מוהר"ת לפרט ולספר לנו בפרטי פרטים 'ברחל ביתך הקטנה' את עניין הצדיק עם אנשיו, תיקון העולם הנעשה על ידי הרועה הנאמן הצדיק האמת, ההתקשרות אל רופא נפשות ישראל כל התקווה של כלל ישראל בכלליות ושל כל אחד בפרטית הכל בכל מכל כל תלויה ועומדת באהבת חברים, בקיבוץ

אשר הוא עקר העבודה, ואם יש ביניכם איזה אחדות וקביעות בלמוד ספרות דתית וקביעות בלמוד תורה להרגיש גם שום התנוצצות, כי אם כשעוסקין ביחד בצותא חדא כמה נפשות, בכחית ויחן ישראל נגד ההר - בלב אחד כאיש אחד...

את הקלוזי, כנה למטה עשרה חדרים פרצותו שידודו בו עשרה בטלנים מאנ"ש שלא יעסקו בשום משא ומתן, רק ישבו על התורה והעבודה, ולא הסכים עמו רנ"ט, באמרו "דענו לא אחוה מהדלים שכירים", "דער רבי האלט נישט פון גידתניגע זעלנער" (שיש"ק ג' רצ"ו).

כמו כן אנו מוצאים כמה וכמה פעמים בליקו"ה שמדגיש מוהרנ"ת שההתקרבות לצדיק חייבת להיות לשם שמיים, בלי אינטרסים ונגיעות אישיות, ראה לדוגמא בהל' ריבית ה' אות י"ד, אנו מוצאים גם בכמה וכמה שיחות בחיי מוהר"ן שהתורות שגילה רבינו הק' היו תלויים לפי גודל מעלת האתעוותא דלתתא וההתאמצות של אנ"ש שהיה לזה, מכל זה מובן שכמה שיותר קשה לנו ולא בא לנו החבורה בקלות - ממילא - ולנוחיות שלנו,

קטנה בעלמא, שיקנס בהם איזה הרהור תשובה או התעוררות לפי שעה, גם-כן טוב מאד. מכל-שכן שיכול להיות שפרסות הימים, כשידבר עמם ויחזר וידבר, אולי יזכה לעוררם באמת להשם תהבוד וליקדם לעבודתו יתברך, אשר אין דבר גדול מזה. (חיי מוהר"ן תקמ"ג).

אני לומד ככולל הצות / לטייל בתורתו ומטעם הכולל יש שיעור בתורת רבינו פעם בשבוע, ויש שם הרכה שיהת חברים בעבודת ה' האם אין זה מספיק?

בוודאי דבר זה הוא טוב מאד, אבל אי אפשר ל'בנות' את כל התקרבותינו ובקשתינו את הצדיק, רק בסדרים שמקבלים על זה משכורת, וכידוע השיחה מר' נחמן טולטשינער: כשפנה רבי סענדר ב'שנת תרכ"ו מחדש

פונעם רבי'ן איז דער ענין, אז די וואס קענען שוין אביסל זיין נענטער זאלן זיי צו ווארטן!!! (טעם זקנים ט"ז, מ"ח). כל מילה נוספת מיותרת. ועיין גם בליקוטי הלכות פריה ורביה הל' ה' אות ד', שם מוהרנ"ת מאריך להסביר שכל עיכוב הגאולה היא מחמת שאין מתקבצים הצדיקים יחד עם הרחוקים, ומתקבצים רק הצדיקים לבד, ומוהרנ"ת מאריך להסביר שבגלל זה נסתלקה שכינה מיעקב אבינו כשאמר האספו שזה מרמז רק על הקרובים, ולכן אמר אז הקבצו שזה מורה גם על הרחוקים, עיי"ש ויערב לך. מן הראוי לציין כאן את מכתבו של ר' יענקל תפילינסקי:

בענין שכתבת שאין לך חיות מאנ"ש דשם, זה אינו לפי רוחי. תדע לך שאין שום אדם שבעולם שאין לו חסרון, ואם אין לו חסרון אז איפה הוא? אלא תפקידנו לקבל את הטוב מכל אחד בלי שום יוצא מן הכלל. ער גלויבט אין רבין ער לערנט די הייליגע ספרים ער גלוסט מקיים זיין די הייליגע עצות, זאלסטו זיך צו אים קלעפן וברור כשמש שאפשר לקבל מכל אחד המאמין ברבינו ז"ל, רק צריך כמובן לדעת איך להתנהג עם כל אחד לא להיכנס לכל נפש ובכל מקום ובכל זמן. יודיך לנצח. יעקב גדלי' תפילינסקי, (שארית יעקב ל"ו).

כמה פעמים היה מר' ד' עמנו הוהודי אתנו מאד לקרב נפשות להשם יתברך, להשתדל לדבר הרבה עם בני אדם כדי לעוררם ולהשיכם לקרבם להשם יתברך. ורצונו היה אפילו לדבר עם בני העולם שיחות חלין בעסקי העולם אולי יצמח ויתגלגל מזה דברים שיעוררו אותם להשם יתברך. ואפילו אם לא יפעל כי-אם תנועה

שו"ת חבורות מרתק במשנתו של רביה"ק ותלמידיו הק'

זענען פראסטע מענטשן! האט ער זיך מתרשל געווען אין דער מנין, פון רעדן מיט דעם מנין, ממילא איז דער מנין בטל געווארן! (האט ער געטראכט) ער דארף קומען צום רבי'ן, וועט איהם דאך דער רבי גלייך פרעגן; 'וואס הערט זיך מיט אייער מנין?' רבי נתן האט אבער געזעהן אז ס'איז נישט דער' מנין וואס ער מיינט... זיי האבן נישט קיין געפיל אינעם רבי'ן... איז דער מנין בטל געווארן. - נו, ער איז געקומען צום רבי'ן, דער רבי איז נישט געווען ביי זיך אין חדר, איז געלעגן א קוויטעל'ע אויפ'ן טיש; "מה אומר לכם, המנין שלכם היה בוקע רקיעים!" האט ער שוין געפאקט דעם פסק פונעם רבי'ן - נאך איידער דער רבי איז אריינגעקומען!

זענען פראסטע מענטשן! האט ער זיך מתרשל געווען אין דער מנין, פון רעדן מיט דעם מנין, ממילא איז דער מנין בטל געווארן! (האט ער געטראכט) ער דארף קומען צום רבי'ן, וועט איהם דאך דער רבי גלייך פרעגן; 'וואס הערט זיך מיט אייער מנין?' רבי נתן האט אבער געזעהן אז ס'איז נישט דער' מנין וואס ער מיינט... זיי האבן נישט קיין געפיל אינעם רבי'ן... איז דער מנין בטל געווארן. - נו, ער איז געקומען צום רבי'ן, דער רבי איז נישט געווען ביי זיך אין חדר, איז געלעגן א קוויטעל'ע אויפ'ן טיש; "מה אומר לכם, המנין שלכם היה בוקע רקיעים!" האט ער שוין געפאקט דעם פסק פונעם רבי'ן - נאך איידער דער רבי איז אריינגעקומען!

אני מרגיש שכל המעלה של חבורה היא כמו שהיה אצל אנ"ש כדורות הקודמים שהיו עובדי ה' בוערים להשי"ת עם הרגשה כרבינו, ולכן כשהיו מהאספים דברו רק דיבורי קודש שהיו אש להכה ומלהיבים את כל החברים, אבל לצערי כהיום אני מגיע לחבורה ואני פוגש שם חברים שאפי' אינם עובדי ה' כמוני, בעלי כתים ואפי' בקושי כרסל'רס האם יש תועלת בחבורה כזו?

אין לנו אלא להביא בפני הקורא את דברי ר' לוי יצחק שמספר את השתלשלות העניינים בעניין השיחה המובא בחיי מוהר"ן שרבינו אמר המנין שלכם היה בוקע רקיעים, וז"ל: רבי נתן איז געווען אזוי גרויס, ווען ער איז געווארן מקורב צום רבי'ן איז שוין געווען 'ניין יאר' נאך זיין חתונה, ער האט חתונה געהאט תקנ"ג, און געווארן מקורב סוף תקס"ב. ער איז געווען א קדוש, און א צדיק, און א גאון, און ער איז אפגעווען ביים רבי'ן 'אכט יאר' - געווען ביים רבי'ן. בשעת ער איז געווארן מקורב, איז דארטן געווען פראסטע מענטשן אין

נזכה יותר לקבל מרבינו ע"ז.

יש לי הכרזות כל יום כקביעות כספרי רבינו, וכיני לכיני את מדברים הרבה דיבורים כעבודת ה' ביהא, האם גם כשבילי נצרך הכרזה?

רואים הרבה בדברי מוהרנ"ת שהוא מקשר את עניין ההתקבצות על שם הצדיק – עם עניין ריבוי הבתים וכדו', ונלוגמא מה שהובא כבר מהל' תפילין הל' ב'ו', וא"כ גם אם בעינינו אין אנו רואים שמקבלים מחבורה יותר נשהיא יותר ברבים אנו צריכים להתחזק ולהאמין בזה.

כמו כן אנו מוצאים נקודה זו ברבים ממכתבי אנשי שלומינו, ולדוגמא:

אבקש להודיעני איך היא מתנהג אצלכם סדר העבודה בכלל, ובפרט ההשתדלות בדת רבנו הקדוש אשר הוא עקר העבודה, ואם יש בניכם איזה אחרות וקביעות בלמוד ספרי אדמו"ר ז"ל, אשר אי אפשר להרגיש כם שום התנצצות, כי אם כשעוסקין בחד כצוהת ה'א קמה נפשות בבחינת ויחן ישראל נגד הדר – בלב אוד כאש אחד. וידרכם ואהבכם, שמשון ברוסקי.

(מכתבי ר' שמשון ברוסקי ל' מכתב מיום ד' [יתרון] תר"ע).

בנוסף לזה על פי הרוב בהחבורות יש יותר מעשרה, שעל זה כבר התבטא מוהרנ"ת שראוי ליסע מסוף העולם כדי לבוא לחבורה כזו כנ"ל, וכן יש עוד דיבורים במעלת עשרה מאנ"ש המתקבצים, ואכמ"ל, אבל בוודאי שגם כאשר אין עשר משתתפים בחבורה – עדיין זה נשאר להדרך היחידה להמשיך את אור רבינו הק' עלינו, וכידוע שלא תמיד היו יותר מעשר אצל מוהרנ"ת.

החבורה השבועית מפריע לי כסדר היום המלא כעבודת ה', האם זה כ"כ חשוב עד כדי לשבש לי כל העבודה השם וקומת הצוה, כמו כן ההליכה אל החבורה הנמצאת כמרחק לא מבוטל

מביתי שורף לי המון זמן, האמנם? הגם על זה כיוון רביה"ק ?

אם היית מספיק מחפש בכרכי ליקוטי הלכות להבין את גודל מעלת עניין זו, לא היית שואל שאלה זו.

כי הרי כבר לימדנו רביה"ק ש: טוב לבלות זמן רב בשיביל שעה אחת שיתקרב לצדיק: (ספר המידות צדיק ל"ה), וכשנבין שבדבר זה תלוי המשכת אור רביה"ק עלינו, ושבדבר זה תלוי הגאולה, וזה תקווה ותקות כל ישראל (כלשון זקני אנ"ש במכתבם), לא נקל כלל ראשינו בזה.

וכמו שלגבי הנסיעה לציון רבינו הק' אין לאף אחד את השאלות האלוכלל הפחות כך גם בעניין זה וכמו שסיפר ר' אברהם שטרנהארץ:

"הרב ר' שמואל אייזיק ז"ל הלך עם זקני הרב הר' צבי אריה על ציון הקדוש. ואז היה סמוך לציון הקדוש בית עבוד שומר הבית הקברות, ואמר הרב ר' שמואל אייזיק להרב ר' צבי אריה שהוא יכנס לבית השומר. והרב ר' שמואל אייזיק נכנס לציון הקדוש הוא לבדו, ונשתהה ונתעכב בשם בערך שני שעות, והקור היה אז חזק עד אין שיעור, והרב ר' צבי אריה היה יוצא בכל פעם לבקר מה הוא עוסק בשם. ובפעם אחת שמע מאיתו שאומר, ובי איר האט מיר גיהייסן ריידן מיט מייניע איברים אין דער יצה"ר קריינט נאהך צי די איברים רבי ווען וועל איך אים ארויס טרייבן אין גאנצין [רבי, אתם צויתים אותי לדבר עם אבריי והיצה"ר רודף אחרי האיברים. רבי, מתי אני יגרש אותו לגמרי].

ואמר זאת בבכיה כזה, עד שהרב ר' צבי אריה לא היה יכול לעמוד מחמת מרירותו של הרב ר' שמואל אייזיק בבכייתו על זה. והלך הוא להקלויז לאנ"ש, והרב ר' שמואל אייזיק ז"ל נשאר על ציון הקדוש עד אחר חצות לילה. ואף על פי כן ביום ראש חודש

למחר, כששמע שסיפרו לו איך שמוהרנ"ת ז"ל עסק עם אנ"ש בדיבורים קדושים מרבינו ז"ל, והשמחה שהיה בעת הסעודה שהיו מסובין שם, אמר הרב ר' שמואל אייזיק, אני הייתי על ציון הקדוש, ומוהרנ"ת ז"ל המשיך את אדמו"ר אז על שמחתם להיות אצלם. והתחרט מאוד על זה שלא היה בצוואת חדא עם אנ"ש בהשיחות של מוהרנ"ת ז"ל" (טובות זכרונות ח').

ואם עבודות כאלו שהיו לר' שמואל אייזיק בציון הק', הוא הבין שהיה משתלם לו לוותר עליהם מחמת ההתקבצות של אנ"ש, כל שכן בעניין דידן.

ואפ"ל מוהרנ"ת ויותר מסדר עבודתו בשביל דברים שהיו חשובים לו יותר, וכמסופר:

מוהרנ"ת היה נוהג להמתין בערב לכני שחוד מהחוד, כדי לסעד עמהם סעדת ערבית, ונהג מקבד עמהם ברכת-המוון, וקודא עמהם קריאת שמע שעל המטה, והלכו אחד-כך לישון יחד. אף-על-פי שנהג זה לקח וגול כמנו משעות הלילה והכביד עליו בסדר קומת הצוה וכי, וכדי להנכס סדר התיורה והקריאה. (שיש"ק ב' תרל"ו).

וכן מספרים נכדי ר' לוי יצחק שאפ"ל שהוא כ"כ היה מקפיד ללכת לישון מוקדם כאשר ההזדמנות שהיה לו לדבר עם נכדיו מרבינו הק' יצא במוצאי שבת על חשבון שינתו הוא לא הסתכל על כך כלל.

ואפ"ל אם ההליכה לחבורה גוזלת זמן זה גם לא אמור להיות חישוב, וכמו שכתב ר' לוי יצחק במכתב:

"ידידי יקר אל יפלא בעיניך זאת, הוא בודאי איש כשר וחשוב, ומזה הענין הק' הוא רחוק, אנ"ש היו עושים נסיעות מעיר לעיר כדי לדבר מעצות הקדושות של רבינו ז"ל בפרט לקרב אנשים לרבינו ז"ל זה גדול מאוד מאוד, לעתיד וועט מען וויסן דאס גרויסקייט, מובא בהתורה ס"ו ליקוטי מוהר"ן ח"א עיקר גדולתו ותפארתו יהיה רק

לעתיד, ויש בזה סיפור מעשה, אליה כשיעזור הש"ת להתראות פנים אל פנים נדבר מזה באריכות, לעת עתה זאת הלכה ברורה בלי שום ספק שמחוייבים אנחנו להשתדל בזה בכל מיני תחבולות כדי שנוכל לדבר מקדושת רבינו ז"ל ויגבה לבו בדרכי ד', מובא בליקוטי מוהר"ן שבדרכי ד' צריכין לדבר הרבה, אף שזה נראה לכאורה כמו גבהות לב איך קען ריידן, אל יחוש על זה כלל רק רייד נאך נאך, שום דיבור לא נאבד ויצמח מזה דברים נפלאים. לוי יצחק בן שרה רח"ל (תמימי דרך ס"ג).

אני נמצא רוב היום ככולו בכית מדישינו הנקרא על שם רבינו, אני מדבר בין סדר לימוד אחד למשנהו וגם פה ושם - עם החכמים אנשי הצדיק, ואני אפ"ל מגיע מפעם לפעם לחבורה, מדוע אני צריך לקבוע את עצמי לבוא לחבורה כעקבותי מידי שבוע בשבוע ?

מוהרנ"ת בהל' בציעת הפת הל' ה' מרבה לדבר בגודל מעלת הקביעות בעניין קבלת דעתו של הצדיק, ובאמת מי שאינו קבוע יכול בסוף להצטבר לו שוב ושוב עסקים ומניעות ואם לא יתקש בסוף יפול לזמנו, ר' לוי יצחק ציין שבאומן ראו באופן מוחשי שגם העובדי ה' הגדולים שלא התקבצו והתחברו עם שאר אנ"ש בבוא הזמנים הקשים נפלו מהכל משא"כ אלו שכן התעקשו בדבר זה, כמו כן כאן הוא מנה כמה וכמה שנפלו לגמרי מדרכו של רבינו הק' עקב זלזולם בדבר נשגב זה.

ובאמת שבכמה וכמה פעמים מוהרנ"ת מדגיש לקיים עצה זו בכל יום ויום [עני' הל' נטילת ידיים ו'], אך לכל הפחות זמן שאפשר לקרותו קבוע היא בכל שבוע ושבוע.

וידוע הסיפור בגודל מעלת הקביעות:

ער גלויכט אין רבין ער לערנט די הייליגע ספרים ער גלוקט מקיים זיין די הייליגע עצות, זאלסטו זיך צו אים קלעפין... וברוך כשמש שאפשר לקבל מכל אחד המאמין ברבינו ז"ל, רק צריך כמזכר לדעת איך להתנהג ברובל נייע ווען //www.sptth.org/ten.swenyselserb

יש יסורים הכאים על האדם ונקבע להם זמן לפי חז"ל סודי הכוכבים, המחזיקים כל אלו היסורים, אבל עלינו הרצון והתאווה שנתעורר אצל התלמידים בשעה שהגיע עתם הקבוע להם ללך אצל הרב ללמוד, על-ידי זה תבטלים היסורים קדם הזמן והקצוב להם. (ספר המידות לימוד ח"ב א').

אני מגיע לחבורה כ"ה, אך אני מרגיש חיות מהחבורה, הרבה פעמים אני מרגיש שהדיבורים לא שייכים אלי, או להיפך שמדברים דיבורים מידי פשוטים שאני כבר בחיים, ואם כבר כן יש דיבורים שזקים וכוזרים זה רק פעם כהרבה זמן עד שאני מרגיש שחבל להתאמץ כ"כ ?

אנחנו מדמיינים שאצל מוהרנ"ת למשל היו דיבורים בוערים כל פעם רבינו:

שרצו, אבל כך מסופר:

ר' נתן ל'פלי ראובן'ס וזה נכנס בכל יום אל בית מדרש'ו ז"ל, וספר שמוהר"ת לא וזה מדבר בכל יום דברי יראת, אלא שאם וזה מדבר פעם אחת דברי יראת, האב איד שרין אפ ג'ומען פאר שטעטיג [כבר קבלתי לתמיד]: (אבניה ברזל).

רבינו הק' בעצמו כבר הורה לנו דברים ברורים בדבר זה:

שמעתי בשם מורנו הרב יחאל ז"ל, אחיו של רבנו הקדוש ז"ל, שספר בשם רבנו הקדוש, שפעם אחת שאל אותו על ענין שהיה ז"ל הוזהר את אחיו מודע הרב יחאל ז"ל שיהיה רגיל לדבר עם בני אדם כדי לקרנם על-ידי-זה להשם תפודה, ושאל אותו שכמה פעמים מקרבים לדבר עם בני אדם דברים בטלים ושיחת חלוץ. השיב לו רבנו ז"ל: מאחר שעל-כל-פנים נכנסן פתוך הדברים שמספירן עמהם איזה דברים מדרבי תורה, על-ידי-זה נתתקין כל הדברים וקעץ מה שאמר רבנו ז"ל: "בקשו לגנו ספר קהלות, ומפני מה לא נגזרה, מפני שתחלו דברי תורה וסופו דברי תורה" (שבת ל:). וכבר נכבד במקום אחד שמי שקיין בספרי הרב יכולין למצא כל שידות העולם בתוך תורתו וכו'. ואי אפשר שלא יהיה שיחה בעולם שלא יהיה לה שיחות לתורתו הקדושה, (דרי מוהר"ן שעי"ו).

נוסף על זה - ר' אברהם בר"נ מצייין כי הפי שניים שאנו מקבלים מרבינו הק' היא רק אם מתעקשים לבוא בכל מצב ובכל אופן גם כשאין מאיר לו ואז יזכה לכוון את השעה, וז"ל מוהר"ת בעניין זה:

באמת אי אפשר להתקין כי אם על-ידי הצדיק הגדול האמתי וכל מה שפגם וקלקל יותר הוא צדיק רבי גדול יותר, ועל-כן עקר תקון התשובה הוא על-ידי בחינת פי שנים הנ"ל, כי אף-על-פי שהוא נמוך וקטן במעלה מאד מאד וידוע בעצמו שאין בו נקדה בטפה מן הים מקדשת ומעלת והשגת רבו, אף-על-פי-כן דברי התורה הזאת אמת וצדק, כי אף-על-פי-כן אם הוא רגיל לפני רבו בכל פעם מקבל נפשו בעולם ובאתכסא בודעת

כששמע שסיפרו לו איך שמוהר"ת ז"ל עסק עם אנ"ש כדיבורים קדושים מרבינו ז"ל, והשמוחה שהיה בעת הסעודה שהיו מסובין שם, אמר הרב ר' שקואל אייזיק, אני הייתי על ציון הקדוש, ומוהר"ת ז"ל המשיך את אדמו"ר אָז על שמתם להיות אצלם. והתחרט מאוד על זה שלא היה בצוותא הדא עם אנ"ש בהשיחות של מוהר"ת ז"ל...

פי שנים שנמשך עליו חיות וקדושה מחרת דלעלא שנמשך על רבו וכו', כמו שמבאר שם שעל-ידי-זה דיקא יש לו כח להתקיים ולהתקין, כי ה' יתברך גדול מאד ולגדלותו אין חקר והוא יתברך חושב מחשבת לכל ידח ממנו נדח. (הכשר כלים ד' ג').

לקבל את אור רביה"ק עלינו, כבר מדורו של מוהר"ת כמפוזר ברחבי מכתביו הקדושים, כך גם בדורו של ר' נחמן טולטשינער וכמובא:

התכונתי ככל הקמפיין שעושים לקרוא לאנשים להשתתף בחבורות, ובעיני זה נראה כאילו שמנסים להכניס פה לאנשי שלומינו מושג זר שהכניאו אותו מחסידיות ומוסדות אחרות, לא ראינו את זה אצל אנ"ש, אנ"ש עסקו כל אחד לכדו בעבודת ה' בהענע לכת, והשיחת חברים אפשר לכים אותו בעזרה פרימיטיבית כמו שהיה ככל הדורות, האין זה נכון ?

שקר וכזב !!! מי שיתבונן בעין האמת יראה שלכל אורך הדורות זה היה הדרך

להנהיג לשנות תה ואמר ה' נחמן זה הוא מנהג יפה, שלא ישתכרו על ידי זה ויכבדו לדבר על ידי זה דברים טובים מהתכלית: (אבניה ברזל).

הדבר גם מוזכר רבות גם במכתבי אנ"ש בכל הדורות, לדוגמא במכתבי ר' שמשון בארסקי, מכתבי אנ"ש מפולין, וביותר במכתבי ר' לוי יצחק בתמימי דרך.

נכון הדבר שהיו חבורות אצל אנ"ש, אבל הכל היה בעזרה עתיקה ספונטנית ופרימיטיבית, כהיום הכל מתנהג כאילו תחת חסות מוסדות ומסגרת, וזה לא אמיתי, זה לא הדרך שקבלנו מאנשי שלומינו כדור הקודם ?

כאן יש נקודה מאד רגישה ועקרונית שצריך לשים לב!

לפעמים יכולים להתעקש על איזושהי שלימות בדבר, ובעקבות כך להפסיד את כל הדבר, ולעומת זה צריך לדעת על מה לוותר כדי לקבל רווחים הרבה יותר גדולים, וכמו בעניין סדרי הישיבה לבחורים, שהרבה פעמים מתנגשים בדרכו של רביה"ק, אבל עם כל זה - ר' לוי יצחק קם והכריז: סדרי הישיבה קודש קדשים, וההנהגה בזה היא פשוטה מאד, שהגם שיש בחורים שיותר יקומו חצות בלי ישיבה, אבל הרבה יותר בחורים יאחרו זמן קריאת שמע בלי ישיבה, ולכן לטובת הכלל גם הבחורים שיותר עובדי ה' צריכים לוותר על חלקים מעבודתם בשביל הכלל, כי אם הם לא יהיו בישיבה גם החלשים לא יהיו שם, זה עצמו הוא הרווח הגדול ביותר להבחור, וחויץ מזה הוא יוכל גם כך לנצל את זמנו בכי טוב - אם ירצה.

הוא הדבר כאן, יכול להיות שאם לא יארגנו בצורה רשמית לכולם חבורות יהיו כאלו שיזכו ליותר פנימיות בהתאספותם, אבל ריבוי הנשמות שיכולים לזכות לזה כאשר המובחרים

יוותרו על שלימותם, שוקל הרבה יותר את צידו השני של הכף.

וכבר כתב רביה"ק ש: צריך אדם להיות נכסף ומשתוקק לטוב הכללי, אף-על-פי שימשך לו לכד הפסד (ספר המידות תפילה א').

ואפשר לראות בדברי ר' אברהם בר"נ שאותו לחץ חברותי שגורמת חבורה היא מה שבנה את כלל ישראל לעם, וז"ל:

אין דומה המכיר ומכחך באמתת האמונה כשמעו דאורו מהסכמת הרכים על אמתתה, כהמכיר ומכחך באמתתה [ובכלל לכבו תפשו], ואין לו כלל אגדה וחכמה להביט עליהם ולקבל מהם הסכמה הזאת ועוד בתכלית הדין, תתעורר ותתגבר כל כך לכבו תפשו בהכונה הזאת, עד אשר יחסי ויאנד אגדות חסדות שישמעו ויקבלו מאתו הסכמה הזאת (ביאור הליקוטים השמטה).

החבורות אינם מתאימים לגיל שלי, כולם יותר צעירים ממני, ואני לא מוצא מקום בחבורות, מה אני יכול לעשות ?

היו מדמוים אנ"ש בהתאמר בתורה ל"ד בפיוש התרגום על הכתוב: "יקרא זה אל זה", "ימקבלין דין מן דין". שיש לדמו כזה עוד שגם חוקנים והמבגרים בגילם צריכים אף הם לקבל מהאבכים הצעירים, כמו שכני הנעדרים הצעירים צריכים לשמע ולקבל מהזקנים. (שיש"ק ד' ל"ח).

ניסיתי כבר כמה פעמים לפתוח חבורה, וכל פעם החבורה מתפורר ואין לו קיום, [וכן בכלליות החבורות אני רואה שצריך כל פעם חיוזק], אז אולי עדיף כבר לא להתחיל ולא ליפול מזה ?

ברסלבר חסיד לא מדבר כך !!! כבר מובטחנו מרביה"ק ששום רצון ועובדא טבא אינו נאבד לעולם, זוהי הדרך של היצר הרע ליישן אצלינו דבר זה, ולהתייאש מהתחלה, בהראותו

לנו את הנפילות וההתמודדות, וזה המלחמה שלנו "שבע יפול צדיק וקם", וכמובא בשיחות הר"ן מה שאמר רביה"ק:

ידעתי שיש בני אדם, שכשהם נפלים הם ושלום מעבודת ה', מפל-שכן וכל שכן אותן שנכשלוין באיזה תארה רעה או בעברה הם ושלום, הם שזכאים ומתקנים כמו שעוסק בעבודת ה' ורוצים להפילו הם ושלום, ומחלישים את דעתו מאד, ומכדים אותו בכמה לשונות, וגם אומרים לו שגם הוא יפל כמו שנפל הוא רחמנא לעלן. כמו שראיתי כמה מהחסידים של עכשו, שלפני כמה שנים התחילו קצת בעבודת ה', ואחר-כך נפלו למה שנפלו, כל אחד לפי נפילותו ורחמנא לעלן, ואחר-כך כשדאו בני הנעדרים דרכים בשנים כשנתעוררו בעבודת ה', התחילו להתפלל בהתלהבות בלב שלם ולהתמיד בלמודו וכו', כאשר מצוי עכשו כמה בני הנעדרים הכשרים המשותקים מאד מאד להשם תפודה ומתחילים להתפלל בכל לב בכונה גדולה וכו'.

הם שחוקים מאד מהם, ומכדים אותם, ומחלישים את דעתם מאד מאד, ואומרים להם שאין ממש בעבודתם וכו'. וכל זה מהמת קנאה, מחמת שהם נפלו, הם רוצים הם ושלום שגם השאר יהיו כמותם רחמנא לעלן. ובאמת צריך שיהיה בהפקד, (שיחות הר"ן קי"ט).

למעשה אין לי חבורה שמתאימה בשבילי, מה אני יכול לעשות ?

בשביל זה אנחנו מתכוננים למהפכה הגדולה, בעזרת ה' בנכנס הגדול יציעו עוד חבורות בעז"ה, והנציגים יעזרו לאנשי שלומינו להתחבר לחבורה שמתאים להם, בשעה, בגיל, ובסגנון.

נב, הרכה מהשאלות מהורצים ע"י תשובות לשאלות אחרות והמעין יכין את כלל הדברים כראוי.

זאת ההייליגע חבורה? בין החבורה שלי לחבורה של אנ"ש בטעפליק...

בניחוח הוד קדומים על שולחן העתיק מימי הצאר הראשון, רכונים מסובים סביב לה כתריסר הסידים מעוטרי קאסקטלאך מגפי עץ גבוהים ובגדים כפריים שראו ימים טובים יותר, העיניים בורקות מהאש הפנימית שעליה הם מדברים עכשיו כאן ליד התנור החמים מעלה הגצים, מתעלמים מהכפור השורר בחוץ הרי כאן אש להבה.

אחד מבני החבורה שופך עכשיו דיבורים חמים כחלי אש - נדמה שממשיך זאת הישר מהלב העליון, ביטול הבחירה; השגות של ליל רביעי פשוט אצל אנשי צדיק האמת---

החבורה שלי לא נראית בדיוק כך, לפעמים רואה רוגעאלך ולא אנשים, לפעמים הקור כאן בפנים על אף שבחוץ שורר חום מחניק, לאו דווקא בגלל המזג עם ארבעה כוח סוס, זה הסוס עצמו - שלפעמים גם מגיע איתי לחבורה, מתעדכן בכל הנייעס העסיסי ופולטיקת הפנים הרבגונית, או סתם מורח עוד קצת את הערב העייף שלי... זה לא נראה לי בדיוק כמו התיאורים היפים האלה, שממלאים להם כתבות שלימות בירחוני ברסלב ומבעירים לנו את האש בעיניים. האם זו זו ההייליגע

חבורה שמדברים עליה?

נו שוין. לא באתי לקנטר, גם לא לזלזל ח"ו בדור שלנו, (שלי...).

רק מה, לפעמים מרוב העצים לא רואים יער, העננים מסתירים את השמש המאירה בעוז; המדמה מסתיר את האור השכל המאיר - רוב ההרגל ושכחת העולם גורמים לנו קצת לשכוח מה זה חבורה, מה זה שיהודים מתקבצים יחד לדבר מעבודת ה', אז נדברו יראי ה' ויקשב ה' וישמע - שניים שיושבים ויש ביניהם דברי תורה ועבודה... הדבר פשוט הוא זה בעולם כ"כ חומרי המושך מגשם ומפתה!?

מתאספים להם אברכים ומדברים מתכלית, איך להתרומם קצת. להפשיט עוד קצת מהמסכים המבדילים, לעשות העתקה קטנה מרע לטוב, להוציא עוד איזה קרעק'ץ מהלב האטום, עוד איזה ברעק'ל התחזקות, עוד איזה הבנה למעשה בתורת רבינו - תורות והשגות דעתיקא טמירא וסתימא, תורות נשגבים מעולם התיקון, הארות מעולם הבינה, המשכות מהארת ימות המשיח - כאלו שכל הדורות ייחלו לגילויים והתפשטותם בעולם, שעימהם יבוא משיח צדקינו, ועימהם אנו חיים ומתחיים כאן הלילה בחבורה...

זה לא השולחן גם לא הרונאלך, לא משנה מאיפוא הגעת עכשיו, כאן בוערת אש - גם אם פה ושם נרדם לו איזה אברך, או סתם הרים לאיזה צינטוק ממש דחוף - האש ממשיכה ובווערת, דער רב'ה איז דא; כשמדברים ממנו ממשיכים אותו לכאן כבחיים חיותו ממש. אי חבורה, א חבורה פון אונזערע לייט, מי רעדט צוזמען פון תכלית, היש לך דבר גדול מזה...

לקול צלצולי התעמולה והגארטשק'ע המבורכת, זה הזמן לעצור ולחשוב מחדש בגודל יקרת התקבצותינו יחד על שם רביה"ק, להבין ולהאמין בגודל ערכה של כל חבורה וחבורה מוצלחת ופחות, גם אם הדיבורים לא ממש נגעו בציפור נפשי, או לא חידשו לי מאום. גם אם לא הצלחתי בדיוק להתרכז לדברי הדרשן אחרי היום המפרך שעבר... חבורה זה חבורה!

מי יבין ויכול לשער גודל ערכה אחרי שרבינו הבטיח לנו שבכוחה נוכל להמשיך אורו עלנו, ונזכה להיות אנשים כשרים באמת. לויפן יעדען וואך אין די חבורות אריון, גלייך צום רעב'ן---

- הרצים יצאו דחופים -

הזמנות אישיות לקראת המעמד

בסייעתא דשמיא לקראת הכינוס הגדול ביום רביעי כ"ד חשוון הבעל"ט יחולקו הזמנות לכלל חברי החבורות, ניתן לקבל את הזמנות אצל הנציגים של איחוד האברכים שע"י מורשת הנחל. רשימת הנציגים מפורטת כאן בצד שמאל, וכן תפורסם בקו האיחוד א"ה.

- אור בהירות הדרכים: -

הסעות מאורגנות למעמד

בסייעתא דשמיא לקראת הכינוס הגדול ביום רביעי כ"ד חשוון הבעל"ט אשר יתקיים באולם "יד אשר" רחוב יפה רום 6 שכונת גילה ג' ירושלים עיה"ק מורשת הנחל תעמיד לכלל הציבור הסעות מאורגנות למקום המעמד. לפרטים ולוחות הזמנים נא להתעדכן בקווי האיחוד או אצל הנציגים.

- גדול יהיה המעמד -

פרטים ועידכונים על המעמד

כל העידכונים והפרטים על הכינוס הגדול של התחדשות החבורות - "אנשים כשרים" ניתן להתעדכן בקווי איחוד האברכים בירושלים ובבית שמש. נא לעקוב אחרי העידכונים.

ירושלים

- הר"ר צבי אריה מימון הי"ו
- הר"ר איתמר לייפער הי"ו
- הר"ר משה קליגר הי"ו
- הר"ר נתן צוקר הי"ו
- הר"ר ישראל יצחק ברין הי"ו
- הר"ר נחמן רייכר הי"ו
- הר"ר יעקב זאב חשין הי"ו
- הר"ר מרדכי שפירא הי"ו
- הר"ר חיים שמואל אהרן שפירא הי"ו
- הר"ר מרדכי דוד בלוי הי"ו
- הר"ר מנחם מנדל גולדברגר הי"ו
- הר"ר אלימלך שפירא הי"ו
- הר"ר ישראל נחמן אנשין הי"ו
- הר"ר חיים מאיר פישר הי"ו
- הר"ר שמעון צבי שינברגר הי"ו

חפצינה:

- הר"ר יהודה חנון הי"ו
- הר"ר שרגא טברסקי הי"ו
- הר"ר נחמן גודלסקי הי"ו

קריה:

- הר"ר נחמן קניג הי"ו
- הר"ר אורי פרידברג הי"ו
- הר"ר יצחק קעניג הי"ו

ומה ב:

- הר"ר יהודה נימני הי"ו
- הר"ר יחזקאל קיפניס הי"ו
- הר"ר נחמן קלפהולץ הי"ו

ומה ג-ד:

- הר"ר גדליה קיפניס הי"ו
- הר"ר שמעון קלפהולץ הי"ו
- הר"ר מאיר פייג הי"ו
- הר"ר שמעלקא גלבך הי"ו

ברסלב נייע וועלט / www.ten.sven.welsh.com

רק תחזיקו עצמכם יחד אז תהיו

אנשיים אנשיים

סולב מייעוץ sptth://www.ten.swenvelserb.

התחדשות
חכורות האכרנים
חורף תשפ"ד